

Un col·legi que obri portes

PROGRAMA LUDEVID-COMERÓN COAC 2006

Per millorar, per resultar més útil als i les arquitectes, i a l'arquitectura, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya hauria de canviar.

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya no hauria de perdre, mai, els valors que l'han caracteritzat en positiu -sovint els propis dels arquitectes i l'Arquitectura-, i que han fet del COAC una institució respectada dins de la societat civil catalana i una referència per altres col·lectius.

Però tanmateix el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya hauria de canviar per ser més útil als col·legiats i col·legiades en les circumstàncies actuals i en les futures. Perquè moltes dades apunten que, en els propers 4 anys, es produirà una transformació important de les condicions en què treballem: començant per la ràpida multiplicació del nombre de nous arquitectes col·legiats(col·legiades (passarem de 9.000 a més d'11.000), la regulació del treball autònom dependent com a nova figura entre l'assalariat i l'autònom, l'entrada en vigor del Codi Tècnic de l'Edificació, la Llei de Societats Professionals, els canvis en el mapa universitari o la possible aturada en el creixement de la construcció. I tants altres.

Per afrontar aquests grans reptes ja no n'hi ha prou amb campanyes d'imatge superficials ni amb les receptes del passat. Per orientar aquesta transformació al nostre favor, en un entorn complex, les bones intencions i les aventures serveixen de ben poc. És aquí on tenim plantejades les qüestions fonamentals, i és aquí on les hem de resoldre.

Ja què aquesta és una tasca col·lectiva, i no pas el terreny per a individualitats aïllades, Jordi Ludevid i Lluís Comerón han aglutinat un equip competent i plural de professionals en actiu, amb una sòlida experiència de govern avalada per una gestió innovadora i eficaç al davant de la demarcació de Barcelona. Un equip que ha posat en marxa un procés de canvi tangible fonamentat en la prestació de millors serveis i en l'articulació d'una xarxa potent de vuit seus en el territori que permet basar l'activitat col·legial en la realitat quotidiana dels arquitectes.

El que necessitem ara, primer, com a condició necessària, és un Col·legi proper i ben organitzat, fiable i cada cop més dinàmic. Només un Col·legi així, permanentment alerta, pot ser prou lúcid per interpretar, pot tenir capacitat d'anticipar i habilitat per influir i aconseguir escenaris de futur més favorables al desenvolupament professional dels arquitectes.

Volem, i us proposem, un Col·legi que obri portes.

Un Col·legi que ens obri les portes com ho ha fet la Demarcació de Barcelona

Un col·legi que obri portes

els darrers quatre anys.

Que obri les portes amb nous i millors serveis que ens facilitin l'exercici de la professió.

Un Col·legi que obri noves portes al territori, amb especial atenció a la ciutat de Barcelona. I que, obrint-les, doni entrada a l'opinió i el criteri dels professionals, per trobar respostes a les necessitats reals dels arquitectes.

Un Col·legi que lideri l'esforç per socialitzar de nou l'arquitectura, que recuperi la utilitat social de la professió i que guanyi, per a les feines de l'arquitecte, una millor valoració. Un Col·legi que ens obri portes.

Ara és el moment de consolidar aquest canvi a Barcelona i projectar-lo al conjunt del Col·legi.

UN COL·LEGI QUE ESCOLTI L'ARQUITECTE, PERMANENTMENT ALERTA, LÚCID PER INTERPRETAR, AMB CAPACITAT D'ANTICIPAR I HABILITAT PER INFLUIR

UN COL·LEGI QUE ENS OBRI LES PORTES

→ Exercici

1. En la nova etapa, l'**Àrea d'Exercici Professional hauria d'incrementar encara la seva centralitat com a destí de l'energia col·legial**, amb l'objectiu permanent d'acompanyar els arquitectes en el dia a dia del seu treball, facilitant-lo i contribuint a la millora de la qualitat.

→ Habilitats

2. **La difusió de la cultura empresarial**, de les habilitats empresarials, **hauria de ser una línia estratègica permanent del Col·legi**, amb els instruments per implementar-la adequats a la diversitat de formes i estructures en els estudis d'arquitectura.

→ Eixos

3. **Habitatge i paisatge, eixos permanents de reflexió i actuació.** L'Oficina de Paisatge, l'Observatori Català del Paisatge i la Biennal Europea de Paisatge són tres eines fonamentals en marxa que caldria mantenir i impulsar. I administrar bé el gran salt endavant que ha significat la IV Biennal Europea del Paisatge consolidant el lideratge del COAC al front d'un certamen d'enorme repercussió internacional. L'impuls decidit i prioritari de l'Observatori de l'Habitatge hauria de ser una opció important

Un col·legi que obri portes

pel quadrienni. En qualsevol cas, perquè el futur de l'Arquitectura està molt lligat al dret efectiu a l'accés a l'habitatge i a la proposició de polítiques qualitatives (tipològiques, urbanes), no només quantitatives.

→ Cultura

4. **La política cultural hauria de basar-se en el gran potencial de les demarcacions i les seves competències**, mentre que els òrgans centrals haurien de procurar l'impuls dels serveis que no són demarcacionals, amb una gestió dinàmica d'allò compartit i que cal renovar els propers anys: el Centre de Documentació, les Biblioteques, les infraestructures culturals. Igualment dinàmica hauria de ser la gestió de les complicitats institucionals externes, potenciant-les per emprendre accions d'ampli abast, de més risc. Com dinàmica hauria de ser la representació –amb estratègies que li donin sentit- a una sèrie de plataformes culturals on convindria que el Col·legi articuli ordenadament les seves contribucions.

→ Publicacions

5. **Un nou servei de Publicacions, estructurat, en xarxa**, que impulsi col·leccions i monografies amb criteris de servei estratègic global al col·legiat i la col·legiada, seria una aposta sensata des de molts punts de vista. Amb una línia editorial definida, més oberta i que cobreixi fins allà on sigui possible les expectatives que suscita el col·lectiu. Un servei que posaria en valor -davant la societat- els arquitectes i la arquitectura.

→ Formació

6. En el terreny de la Formació, superat amb èxit el procés d'unificació i la creació del seu Consell Acadèmic, **s'hauria de reforçar al màxim la vinculació de l'Escola Sert amb el conjunt de les estratègies d'ocupabilitat** del Col·legi. Al mateix temps, la multiplicació del nombre d'escoles d'Arquitectura no fa sinó més urgent i imprescindible la coordinació pendent amb aquestes.

→ Joves, dones, assalariats

7. Joves, dones, assalariats: programa específic

→ Barcelona

8. Barcelona: programa específic

Un col·legi que obri portes

UN COL·LEGI QUE LIDERI L'ESFORÇ PER SOCIALITZAR DE NOU L'ARQUITECTURA I QUE GUANYI, PER A LES FEINES DE L'ARQUITECTE, UNA MILLOR VALORACIÓ

UN COL·LEGI QUE ENS OBRI LES PORTES

→ Honoraris

9. **Una nova política d'honoraris professionals** és, en última instància, transmetre a la societat quin és el valor real de la feina que fem els i les arquitectes, convèncer. Una nova política d'honoraris professionals que freni el decreixement que s'intueix de la nostra renda professional hauria de partir d'un estudi sobre l'estat de la professió.

→ Concursos

10. Com a estratègia bàsica i permanent del COAC, perquè les seves conseqüències i repercussions van molt més enllà del col·lectiu més directament implicat, **la política sobre Concursos hauria de fomentar decididament la transparència**, amb mesures com la designació de representants del COAC en el màxim de jurats, l'oferta d'honoraris adequats al treball exigint i la racionalització de les exigències dels processos.

→ Responsabilitat

11. Una altra estratègia bàsica i permanent hauria de ser la relativa a **la responsabilitat civil, per limitar-la i per millorar-ne les condicions de cobertura**, avui amb un cost massa alt i una protecció insuficient. Actuant, per un costat, en el front legislatiu, des del coneixement basat en l'expertesa. I, per l'altre, negociant amb Asemas i estudiant l'obertura del mercat.

→ Promoció

12. **La promoció de l'Arquitectura catalana demanda un pla de xoc**, una acció estratègica concertada i sostinguda capaç de mobilitzar recursos suficients per garantir una presència proporcional a la seva qualitat en els circuits més importants, en els mercats més propers i en els mercats emergents. Aquest pla de xoc hauria de procurar la promoció de les diferents generacions assegurant la necessària revitalització. En aquest context, la constitució de la fundació hauria de fer irreversible el nou impuls en la promoció de l'Arquitectura catalana amb l'instrument més adequat.

Un col·legi que obri portes

→ Mediació

13. **El COAC com a espai de mediació social.** La reflexió que s'imposa sobre la presència social del COAC sens dubte que no pot obviar la necessitat d'un lideratge crític -que ens correspon als arquitectes- en el sector de la construcció, necessitat com està de referències internes de qualitat, d'excel·lència i d'autoexigència. Vivim en una societat de conflictes, també en l'entorn de l'arquitectura i l'urbanisme. En aquest context, els àmbits professionals i de coneixement especialitzat, i el nostre ho és, s'han de plantejar el seu potencial social en tant que mediadors intel·ligents.

→ Innovació

14. **El projecte arquitectònic hauria de jugar un paper clau com a referent metodològic de la Innovació.** Una dolenta, a vegades inexistent, conceptualització d'aquesta relació ha perjudicat i frenat el desplegament de la innovació en el sector. Si no es fa res, el sector tendirà a ser més inflacionari que productiu, hi haurà més ciment que coneixement. Hom podria pensar a associar els autèntics concursos a la Recerca, tot distingint entre taules de contractació i concursos d'arquitectura.

→ Feina

15. Dissenyar escenaris de futur favorables al desenvolupament professional dels i les arquitectes **passaria per l'ampliació de l'espectre de treballs que ens són propis i de les possibilitats efectives d'ocupació, per l'equilibri entre l'especialització i l'exploració de noves formes d'associacionisme.**

Un col·legi que obri portes

UN COL·LEGI PROPER I BEN ORGANITZAT, AUSTER, FIABLE I CADA COP MÉS DINÀMIC

UN COL·LEGI QUE ENS OBRI LES PORTES

→ Influència

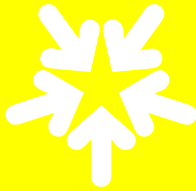
16. La nova xarxa de relacions institucionals que el Col·legi ha teixit a nivell local -fonamentades en la capacitat de resposta, el dinamisme i la legitimitat, la creativitat, l'exigència amb responsabilitat-, que en el cas de Barcelona s'ha plasmat en sengles convenis amb l'Ajuntament i la Diputació, s'hauria d'estendre imperiosament a la Generalitat i al sector de la construcció.

→ Recursos

17. En el terreny econòmic i patrimonial, avancem amb tota claredat un compromís d'austeritat i de contenció, a la baixa, de les despeses anuals per col·legiat/col·legiada. Partint d'aquí, d'un principi bàsic d'austeritat company de l'eficiència, contemplaríem com a imprescindible l'elaboració d'un Pla estratègic econòmic que tingui en compte els diferents escenaris conjunturals en què ens podríem moure. Pel que fa als espais físics col·legials, una condició que és garantia de viabilitat: pla i programa d'inversions que les racionalitzi. Per completar-lo, una organització amb més de 230 treballadors i treballadores hauria de tenir una política de personal coherent i que tendeixi sempre a crear el millor clima laboral possible.

→ Model

18. Un dels principals aspectes del procés de reflexió sobre el model col·legial del segle XXI seria el relatiu als problemes que es deriven les actuals normes, procediments de govern i cultura organitzativa, hereus d'altres temps, la solució dels quals condueix a la necessitat d'adoptar una nova governança. Es tractaria de dissenyar noves institucions i regles de govern basades en una estructura en xarxa en les que primaria la cooperació, la coordinació i la suma d'esforços entre les diferents instàncies col·legials, incloses les empreses participades i les paracol·legials, entre Col·legi i col·legiats, entre el Col·legi i els seus treballadors. Es tractaria, també, d'alleugerir l'actual estructura política col·legial, una mica feixuga. De replantejar el sistema electoral. De dissenyar un Col·legi per defensar l'arquitectura i els/les arquitectes fent avinent la seva utilitat social i promovent l'excel·lència en l'exercici professional. D'acordar unes estratègies bàsiques i uns principis orientadors.

Un col·legi que obri portes

→ Coordinació

19. Començaríem des d'ara afirmant a la pràctica que les demarcacions prestin serveis, que els òrgans centrals lideren estratègies. Els òrgans centrals no haurien de competir amb les demarcacions. Pel contrari, haurien de centrar-se en les funcions estratègiques. I la Junta de Govern hauria de ser l'òrgan d'orientació estratègica, i per això la dotarem d'una triple dimensió: - Rectora dels departaments adscrits a òrgans centrals, - Taula de presidents i degà, com a fòrum privilegiat per a la coordinació territorial, - Integradora de les agrupacions: invitació als presidents i presidentes de les agrupacions. Aquesta decisió, a més, formaria part del que serà una nova aposta per la coordinació i cohesió de la xarxa que el Col·legi ha creat. Per aprofitar les sinergies i el potencial que la mateixa xarxa ha creat. Per aprofitar a Manresa el potencial de Girona, i a la inversa. Per conèixer millor i posar en valor tota la gran riquesa de la nostra diversitat i pluralitat. Una nova aposta de coordinació i cohesió que ens permetrà presentar-nos units i unides a l'exterior defensant les estratègies fonamentals.

→ Desplegament

20. El Col·legi hauria de tenir presència a totes les comarques catalanes, aprofundint la política de desplegament territorial, útil per acostar els serveis del Col·legi als i les arquitectes i per acostar els arquitectes al Col·legi. Una línia efectiva per anticipar i intervenir localment, per guanyar crèdit, per construir des de baix la capacitat d'influir seguint amb la política practicada a la Demarcació de desplegament amb despeses mínimes.